

Κυριακή Δ' Νηστειών [1]

Υποβλήθηκε από __admin στις Πέμ, 03/01/2013 - 21:12.

(Έβρ. στ.13-20)

Ἡ ζωή κάθε ἀνθρώπου, ἀγαπητοί μου Χριστιανοί, εἶναι ἕνα ταξίδι μέσα σέ ἀβέβαιο πέλαγος, στό ὁποῖο συχνά ἐγείρονται τρικυμίες καί τυφῶνες. Τά ἐσώτερα πάθη καί οἱ ἄλλες δοκιμασίες τῆς ζωῆς ξεσποῦν μέ βία ἐπάνω στήν ὑπαρξή μας. Ἀδύναμοι ἄνθρωποι ἐμεῖς, κινδυνεύουμε νά καταπονηθοῦμε καί νά συντριβοῦμε κάτω ἀπό τήν ὀρμή καί τή μανία τῶν Κυμάτων. Ἄγκυρα σωτηρίας δυσκολοσύντριπτη εἶναι ἡ ἐλπίδα. Αὐτή μόνο, μέ τρόπο βέβαιο καί ἀσφαλῆ μᾶς κρατᾷ δεμένους μέ τόν Σωτῆρα μας Ἰησοῦ Χριστό. Ὅσες καταγίδες κι ἂν πέσουν ἐπάνω μας θά μπορούμε μαζί μέ τόν ἀπόστολο Παῦλο νά λέμε: «τῆ γάρ ἐλπίδι ἐσώθημεν» (Ρωμ. 8,24).

Τό τραγικό εἶναι ὅτι πολλοί ἄνθρωποι στηρίζουν τίς ἐλπίδες τους σέ πράγματα ἐντυπωσιακά μέν, ἀλλά ἀνθρώπινα καί παροδικά. Σύντομα ὅμως ἀπογοητεύονται καί φθάνουν στήν ἀπόγνωση, πού ἰσοδυναμεῖ μέ πνευματική αὐτοκτονία. Ἀλίμονο σ' ἐκεῖνον πού χάνει τό φῶς τῆς ἐλπίδος ὁ ὁδηγεῖται στήν ἀπώλεια. Ἡ ζωή του γίνεται κόλαση μέσα στήν ὁποία καθημερινά βασανίζεται καί μαστιγώνεται ἀπό τή βία τοῦ κακοῦ καί τῆς ἀπελπισίας. Ὁ ἅγιος Συμεών ὁ νέος Θεολόγος στούς «Ὑμνοὺς τῶν θείων ἐρώτων» λέγει γιά ἐκείνους πού ἐλπίζουν σέ ἀνθρώπους: «Οὐαί ψυχῇ τοῖς ἔχουσιν ἐπ' ἄνθρωπον ἐλπίδας, ὅτι αὐτός τεθνήξεται καί σύν αὐτῷ ἐλπίδες, καί τότε εὐρεθήσονται μή ἔχοντες ἐλπίδα».

Οἱ ἐλπίδες μας πού στρέφονται στούς ἀνθρώπους δέν ἐκπληρώνονται πάντοτε. Ἄλλοι μᾶς ὑπόσχονται καί μᾶς κοροϊδεύουν. Ἄλλοι δέν κατορθώνουν νά ἐπιτύχουν ἐκεῖνο πού στοχεύουν. Τά πράγματα τῆς ζωῆς εἶναι ἀσταθῆ καί εὐμετάβολα. Ὅνειρα ἀπατηλά μένουν οἱ ἐλπίδες μας, «σκιάς ἀσθενέστερα». Αὐτό, γνωρίζουν καλύτερα ἀπό κάθε ἄλλο οἱ νέοι μας, πού ἀγωνίζονται γιά νά γίνουν κάτι στή ζωή, καί στήν πιό κρίσιμη ὥρα τῆς ὑλοποιήσεως τῶν στόχων τους βρίσκουν τίς πόρτες κλειστές. Ἀλλά κι ἐκεῖνοι πού κείτονται στό κρεβάτι τοῦ πόνου καταπονημένοι ἀπό τή σταύρωση τοῦ πόνου τους, ἀπελπισμένοι ἀπό τίς ὑποσχέσεις τῆς ἐπιστήμης. Καί ὅσοι εἶχαν στηρίξει σέ ἀνθρώπους τίς ἐλπίδες τους καί δυστυχῶς ἀπογοητεύθηκαν. «Μή πεποιθᾶτε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱούς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία», βροντοφωνεῖ ὁ Δαβίδ (Ψαλμ. 145,3).

Πολύ διαφορετική ἀπό τίς ἀνθρώπινες ἐλπίδες εἶναι ἡ ἐλπίδα στό Χριστό. «Ἄγκυραν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καί βεβαίαν» τήν ὀνομάζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Τήν παρομοιάζει μέ ἄνθρωπο πού εἰσέρχεται «εἰς τό ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος», στόν τόπο ὅπου βρίσκεται ὁ ἴδιος ὁ Θεός. Μέ τήν ἐλπίδα ἀνοίγει ὁ πιστός τή θύρα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἐλπίδα εἶναι φῶς καί δύναμη στόν ἀγῶνα κατά τῆς ἁμαρτίας. Χωρίς τήν ἐλπίδα ὑπάρχει φόβος, δειλία καί πνευματική ἀκαρπία στήν ψυχή. Ἡ ἐλπίδα ἀναδεικνύει τό χριστιανό γενναῖο, ἄτρομο καί ἰσχυρό στήν ἐχθρότητα τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων. Ἔτσι, μαζί μέ τόν Ψαλμωδό μπορεῖ νά λέγει: «ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος» (Ψαλμ. 55,12). Βλέπει τίς πανουργίες τῶν ἀνθρώπων τοῦ σκότους, παρακολουθεῖ τά διαβούλιά τους, ἀντιλαμβάνεται τά σχέδιά τους, δέν πτοεῖται ὅμως, γιατί ἐλπίζει στίς ὑποσχέσεις τοῦ Θεοῦ. Ἀλήθεια, ποιός ἐμπιστεύθηκε τῆ ζωῇ του στό Θεό καί διαψεύσθηκε; «Τίς ἐνεπίστευσεν Κυρίῳ καί κατησχύνθη;» (Σοφία Σειράχ 2,10).

Ὑπάρχουν πολλές ἐλπίδες στόν ἄνθρωπο λογικές ἢ παράλογες. Ἐλπίδες γιά ὑλικά πράγματα καί ἐλπίδες γιά πνευματικά. Πάνω ὅμως ἀπ' ὅλες τίς ἐλπίδες πρέπει νά στέκει ἡ ἐλπίδα τῆς αἰώνιας ζωῆς. Ἡ προσδοκία τῆς μετά τοῦ Θεοῦ συνδιαγωγῆς. Ἡ προσμονή τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ὑποσχέσεως τοῦ Θεοῦ. Μ' αὐτή τήν ἐλπίδα ὑπομένουμε μέ καρτερία τίς περιπέτειες τῆς ζωῆς, ὑπερνικοῦμε τίς δοκιμασίες, ἀνεχόμεθα τούς πειρασμούς, διαμένουμε ὡς ξένοι καί παρεπίδημοι στόν παρόντα κόσμο. Ὁ Χριστός μέ τήν Ἀνάστασή Του μᾶς ἔδωσε τή ζωντανή ἐλπίδα «εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καί ἀμίαντον καί ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς» (Α' Πέτρ. 1,4).

Ἡ ἐλπίδα λοιπόν εἶναι ἀπ' εὐθείας ἐπικοινωνία μέ τό Θεό, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας εἶναι τά πολλά χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος, στό λόγο του «Περί ἀγάπης», λέγει γιά τήν ἐλπίδα: «Κράτος ἀγάπης ἐλπίς, δι' αὐτῆς γάρ τόν τῆς ἀγάπης μισθόν ἀπεκδεχόμεθα.

Ἐλπίς ἐστὶν ἀδήλου πλοῦτου πλοῦτος ἠὲ κόπων ἀνάπαυλα, ἀγάπης θύρα...».

Γιὰ νὰ καλλιεργηθεῖ ὁμως ἡ ἐλπίδα στήν ψυχή ἀπαιτεῖται ταπείνωση, μνήμη θανάτου, προσευχή καί κυρίως αὐτογνωσία. Ὁ Ἅγιος τοῦ αἰῶνος μας, Νεκτάριος ὁ θαυματουργός γράφει γιά τήν ἐλπίδα: «Μέγα ὄντως ἐλπίς καί θεῖον δῶρον! Διότι αὕτη μόνη κρατύνει τά πάντα, καλλωπίζει τά πάντα, τελειοῖ τά πάντα, ἐξασφαλίζει τά πάντα καί προάγει τά πάντα».

Ὁ ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς μας ταλαιπωρεῖται ἀπό ψυχικές ἀσθένειες. Νιώθει τό βάρος τῆς ἀπελπισίας νά τόν ἐξουθενώνει καί νά τοῦ κάνει μαρτύριο τή ζωή. Τό τραγικό εἶναι ὅτι ἀφήνει ἀθεράπευτο τό πάθος του νά κατατρώγει τήν καρδιά του καί νά διαφθείρει τήν ψυχή του. Γι' αὐτό σκοτάδι πυκνό ἔχει καλύψει τό νοῦ πολλῶν ἀνθρώπων. Γι' αὐτό δέν ὑπάρχει πιά σύνεση καί ἠθικό σθένος. Γιατί χάθηκε ἡ ἐλπίδα πού δίνει νόημα στή ζωή καί προοπτική στήν πορεία τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ διέξοδος ἀπό τόν λαβύρινθο τῆς ἀπογνωσεως εἶναι μόνον ἡ ἐλπίδα πρὸς τό Θεό.

Ἀγαπητοί μου Χριστιανοί. Στίς ὥρες τῆς καταιγίδας νά μὴν ἀπελπιζόμαστε. Ἔχουμε ἄγκυρα πού θά μᾶς κρατήσῃ δεμένους μέ τήν πέτρα τῆς Πίστεως. Εἶναι ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, ἡ μοναδική μας ἐλπίδα καί ἀσφάλεια.

Κήρυγμα:

- [Αποστόλων](#) [2]

Πηγή URL (modified on 03/01/2013 - 21:12): <https://www.imfth.gr/node/176>

Σύνδεσμοι

[1] <https://www.imfth.gr/kirigmata/kyriaki-d-nisteion>

[2] <https://www.imfth.gr/eidi-kirygmaton/apostolon>